

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στην πρόταση νόμου περί τροποποιήσεως του άρθρου 1 παρ. 3 του Π.Δ. 933/75 «περί Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος».

Προς την Βουλήν των Ελλήνων

Ο Κώδικας περί Δήμων και Κοινοτήτων όρίζει ότι «για να ανακηρυχθή ένας Δήμος, πρέπει ή να είναι πρωτεύουσα Νομού ή να έχει πληθυσμό πάνω από 10.000 κατοίκους. Σε όλως δε εξαιρετικές περιπτώσεις Δήμος ανακηρύσσεται και ή Κοινότητα εκείνη, που έχει χαρακτηρισθεί σαν λουτρόπολη».

Αν στη δεύτερη, την εξαιρετική περίπτωση, σκοπός του νομοθέτη είναι να προσδώσει στον Όργανισμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στον χώρο της οποίας λειτουργούν λαματικές πηγές, ιδιαίτερο κύρος, λόγω της συρροής πολλού πλήθους λουμένων, ίσως, αν όχι και μεγαλύτερης σημασίας σκοπιμότητα εξυπηρετεί ή ανακήρυξη σαν Δήμων, των Κοινοτήτων εκείνων, στην περιφέρεια των οποίων υπάρχουν σημαντικά αρχαιολογικά εσρήματα και λειτουργεί Μουσείον ή είναι πρωτεύουσα Έπαρχιών. Διότι κατ' αυτόν τον τρόπον, όχι μόνο τονίζεται ή ιδιαίτερη προσοχή και φροντίδα της Πολιτείας για να προβάλλει την βαρύνουσα σημασία της Έπαρχίας, τον αρχαιολογικό πλούτο και την πολιτιστική σημασία του, αλλά και προωθούνται τὰ σχέδια ανάπτυξης της τουριστικής κίνησης, στην οποία ή Πολιτεία όρθιά στηρίζει και τις επιδιώξεις της για την εισροή συναλλάγματος στη χώρα μας αλλά και την προβολή της στο διεθνές ενδιαφέρον. Δεν μιλάμε βέβαια για τους χώρους εκείνους στους οποίους απλώς υπάρχουν αρχαιολογικά εσρήματα, διότι ή Ελλάδα ολόκληρη και στην πιο απόμακρη γωνιά της έχει τέτοια εσρήματα. Τονίζουμε όμως την ανάγκη μόνο στις περιπτώσεις εκείνες, που ήδη, από τις μέχρι σήμερα αρχαιολογικές έρευνες και ανασκαφές προέβαλαν τέτοιας σημασίας εσρήματα, ώστε να χρειάζεται ή ίδρυση και λειτουργία Μουσείου (π.χ. Κοινότητα ΑΒΔΗΡΩΝ, Νομού Ξάνθης).

Δεν πρέπει όμως να διαφεύγει της προσοχής μας και το γεγονός ότι ή ύπαιθρος χώρα, λόγω της έντονου εσωτερικής και έξωτερικής μεταναστεύσεως, έχει τελείως απογυμνωθεί από το δυναμικό και ζωηφόρο στοιχείο, στο όποιο πρέπει να στηρίζεται το Κράτος.

Αν λοιπόν με τον τρόπο αυτό προκαλέσουμε το ενδιαφέρον όλων παρέμειναν ή εκείνων, που μπορούν να βρουν ενδιαφέρον και να επιστρέψουν στη γωνιά του ενδιαφέροντός των, πρέπει να κερδίζουμε μιās αποφασιστικής σημασίας μάχη για την συγκράτηση του λαού στον τόπο του. Τέτοιο σκοπό θα εξυπηρετεί αναντίρρηση και ή ονομασία των πρωτευουσών των Έπαρχιών σαν Δήμων.

Πιστεύουμε λοιπόν ότι δίνοντας την έντύπωση προαγωγής μιās τέτοιας Κοινότητας σε Δήμο, φουσίμε μιὰ πρώτη πνοή και αναθερμαίνουμε τους δεσμούς όλων των νέων της Έπαρχίας που βλέπουν να έρχιμώνει ή ύπαιθρος και ώθούμε προς την βελτίωση των όρων της ζωής της.

Ανάγκη όμως να πούμε στο σημείο αυτό ότι ή υποτονικότητα της ζωής και κόησης των Δήμων και Κοινοτήτων, δεν οφείλεται στο γεγονός ότι είναι πολλοί οι Δήμοι και οι κοινότητες, αλλά στο ότι έχουν σταθίσει πρώτα από τὰ οικονομικά τους και δεύτερο γιατί απομακρύνθηκαν από την δραστηριότητα για τή λύση των τοπικών προβλημάτων μέσα στο δαιδαλό της γραφειοκρατίας των Νομαρχιών κλπ.

Νομίζουμε ότι ή προτεινόμενη τροποποίηση του νόμου σημαντικά θα συντελέσει, όχι μόνο στη βελτίωση της Έπαρχίας από απόψεως ενισχύσεως του τόπου της ζωής της, αλλά και πολλαπλώς θα ώφελήσει την Έθνική οικονομία.

Εν Αθήναις τῆ 28 Ιουνίου 1979

Οί προτείνοντες βουλευτές

Χ. Ατματζίδης, Δ. Δημοσθενόπουλος,
Γ. Παπαδημητρίου

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ

Περί τροποποιήσεως του άρθρου 1 παρ. 3 του Π.Δ. 933/1975 «περί Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος».

Άρθρο 1.

Παρ. 3. Κοινότητες χαρακτηρισθείσαι και χαρακτηριζόμεναι κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ως λουτρόπολεις, ή Κοινότητες πληθυσμού κατὰ την τελευταίαν απογραφική άνω των δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) κατοίκων εις την περιφέρειαν των οποίων υπάρχουν ιστορικά μνημεία ή λειτουργούν αρχαιολογικά μουσεια, δύνανται να αναγνωρισθουν εις Δήμους διά Πρ. Διατάγματος, προκαλουμένου υπό του Έπουργού των Έσωτερικών.

Εν Αθήναις τῆ 28 Ιουνίου 1979

Οί προτείνοντες Βουλευτές

Χ. Ατματζίδης, Δ. Δημοσθενόπουλος,
Γ. Παπαδημητρίου